

ОПЛАДАИЋСКА АРУДА

БРОЈ 170

...Наše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaobavljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi ...

Зидари

Под стручним надзором наставника, бригадисти који похађају курс за зидаре, прихватили су се послана. Али прије него што замијешају малтер, прије него што се прихватат послана и практично примијене знања стечена у теоретској настави, треба припремити материјал. Циглу која је довезена у Насеље ОРВ у Жепчу треба претходно сортирати.

(Снимак: А. ШТРБО)

САМОУПРАВЉАЊЕ НА АКЦИЈИ »ШАМАЦ — САРАЈЕВО 78«

Ми градимо, ми одлучујемо

Бригадне конференције су сличне зборовима радника у ООУР-има — о свему се равноправно одлучује, а кад се акцијаши договоре, онда је то закон за све

Нигде, вальда, млади нису тако најнепосредније укључени у све самоуправне токове као на радним акцијама. Почекши од својих чета, разних комисија, бригадних конференција, па све до скупштинс- смјене насеља бригадири и бригадирке су у прилици да свакодневно и најдиректније одлучују о свему.

Како то изгледа на ОРА »Шамац — Сарајево 78«, у Насељу Жепче, по кушали смо да откријемо у разговору са Мухамедом Хаџићем (»Коњух« — Живинице), Муниром Ђутићем (»Пет младих« — Сарајево), Лазаром Веселиновићем (»Рагиб Чиндо« — Рогатица) и Мирсадом Ђушићем (»Максим Кујунџић« — Коњиц).

Разноврсни облици информисања

— У својој бригади, прије свега настојимо да сваки бригадир буде добро информисан — каже Мунира. То чинимо путем зидних новина, билтена, штампе и емисија »Радио-младости«. Само онај који је добро упознат о неком одређеном

питању, може и да донесе правилну одлуку. Ако је обезбиђењен тај услов, онда је свако у ситуацији да, без натурања туђих рjeшења, изнесе оно што сам мисли и да се на основу тога заједнички донесе закључак који треба провести у дјело. Меслим да самоуправни механизам, како у нашој бригади, тако и у Насељу функционише беспријекорно. То је једна од највећих вриједности ове Акције.

Како то изгледа у пракси, исприча нам је Лазар Веселиновић:

— За све наше бригаде обучавање возача »Б« категорије било је примамљиво. Било је више кандидата, а требало их је одабрати само седам. Онда смо заједнички сјели и разговарали о сваком кандидату по одређеним категоријама о којима смо се, такође, договорили. Након дискусије једногласно смо одабрали тих седам кандидата. То је само један у низу примјера како самоуправно одлучујемо. Ми смо сви овде као једна породица: заједно устаемо, заједно идемо на трасу, заједно радимо, заједно се веселимо па је и логично да и заједнички одлучујемо.

— Шта би било — питамо Лазара — када би неко сматрао да је оштећен, кад би се жалио?

— Прво би се то морало ријешити у његовој чети. Ако то не успије онда његова жалба иде на бригадну конференцију. Ако је заиста оштећен, онда таква грешка мора бити исправљена. Тако је, уостalom, и у цијелом Насељу, јер се путем својих делегата о свему заједнички договорамо.

Неодрживо наметање личних интереса

Мухамед Хаџић нашао је поређење између радне акције и организације удруженог рада.

— Наша бригадна конференција је као збор у радној организацији — каже Мухамед — Има нас 96 у бригади и сви равноправно одлучујемо. А када се о нечemu договоримо, онда је то закон за све, то се мора провести. Могу да кажем да смо све одлуке до сада доносили једно гласно.

— А ако неко покушава да натури своје мишљење?

— Тако нешто је неодрживо. Нико не би могао да прихвати нешто с чиме се не слаже. Па макар у питању било и мишљење команданта. У штабу се ради тимски и са ту до-несеним приједлогом иде се на бри-гадну конференцију.

Занимљиво је и оно што је испри- чао Мирсад Ђушић:

— Ми смо једна од најмлађих бригада, са недовољно искуства. Вје- роватно због тога на почетку нам се догађало да не иде све онако како смо замисљали. Онда смо раз- говорали о свему и одлучили како да те грешке отклонимо. Мислим да смо у потпуности успјели захваљујући, највећим дијелом, иницијативи чланова Савеза комуниста. На- стојали смо да организујемо такав начин живота у коме ће сваки бри-гадир моći да искаже све своје ква-литете: у радним, друштвеним и спортивским активностима. Када је та- ко, онда сви могу да буду задовољни.

Н. ЖУЈО

Са Нишлијама на
радилишту

Неуморни у послу и пјесми

Бригадири ОРБ »Вељко Влаховић« препознатљиви су колико по раду толико и по пјесми

ЖЕПЧЕ, 18. СЕПТЕМБРА — Чувамо Вељко, братство и јединство, чувамо слободу, увијек Титови смо...«

Мелодија ове, можда најљепше химне омладинских радних бригада »Вељко Влаховић« из Ниша биле су најбољи путоказ док смо се приближавали дијелу трасе на путном прелазу Рампа, на 142. километру. Ту је у првој смјени радило 95 бригадира, скидајући површински слој хумуса у широком откопу на дужини од 540 метара.

Прилазимо најгласнијој групи, њих шесторо, Горан Живковић, Златка Ђорђевић, Драган Токић, Србислав Стаменковић, и два имењака — Милојана, (Тодоровић и Ђорђевић),

Ручно

Првобитно је било предвиђено да на овој дионици радове изводе »Добојпутеви«. Међутим, због скучености простора и оптерећености механизације другим пословима, постигнут је споразум између »Добојпутева« и Штаба у Жепчу да све послове дојењег строја трасе преузму на себе бригадири који ће радити ручно.

неуморни су и у напорном коњању и у пјесми. Питамо је ли тешко данас под сунцем које немилосрдно пржи? Ништа није тешко — кажу углас. Горан Живковић је највеселији »На ма старим акцијашима никакав напоран рад није проблем«, каже он. Иначе, овај акцијаш има 18 година и у Пироту завршава аутомеханичарски занат. До сада је био на једној савезној и једној локалној радној акцији. Са својим другаром из Бригаде сложила се и Златка Ђорђевић, санитет Бригаде, која како рече у слободном времену копа, раме уз раме, са друговима. Златка је студент прве године дефектологије и сада је први пут на радној акцији.

— Сигурно ћу доћи опет! Није се не може стећи толико нових пријатеља — одушевљено каже.

Питали смо ове вриједне бригадире шта им је најтеже. Опет су углас говорили — рано устајање.

Са трасе нас је испратила иста пјесма која нас је и дочекала. »Вељко Влаховић«, син наших народу, име његово наша је слобода...«.

Г. Ј.

Послије прве дена у Омладинском насељу Немила

Мислили су на пругу и рокове

Најуспјешнија бригада у првој декади шесте смјене »Седми новембар« из Бановића није гањала рекорде ни ударничке значке — мислили су на обећање вољеном другу Титу — резултати су показали да су били у праву

НЕМИЛА, СЕПТЕМБРА — Ериједни су бригадири ОРБ »Седми новембар« из Бановића. И — рекордери. Доказали су то до сада бројним примјерима. Недавно су се потврдили и на Акцији »Мариово«, окитивши се бројним признањима. Скупштина смјене је предложила ОРБ »Седми новембар« за признања РК ССО Македоније и признање Савезне конференције ССОЈ за Плакету »Вељко Влаховић«. Завршили су са успјехом и прву декаду шесте смјене у Насељу Немила на ОРА Шамац — Сарајево 78. Вили су најбољи првог ударног дана, те у радним и друштвеним активностима.

— Не мислим на рекорде и на прва места, ударничке значке, већ на обећање које смо вољеном другу Титу дали да ће други колосијек пруге од Добоја до Зенице бити завршен прије рока — каже Сулеј-

ман Сулејмановић Суле, командант и додаје: — Наша ОРБ има 99 бригадира од чега су 84 бригадисти и 15 бригадирке. Имамо 39 члана СК. До 18 година има нас 10, од 18 до 23 године 37, а од 23 до 27 такође 37 и са више од 27 година имамо 15 бригадира.

У ОРБ »Седми новембар« има и 17 рудара који раде у Ударној бригади са радницима ГП »Босна« из Сарајева на пробијању тунела Бистричак. Све су то искусни копачи, минери, који већ годинама из употребе земље на својим радним мјестима у Бановићима воде угља. То су прије свих ветеран над ветеранима 70-годишњи Абдурахман Бабајић Баја, који се окитио са 40 ударничких значака, затим Рифат Смајловић, командир чете који је на шест акција добио шест ударничких значака, те Суљо Кудумовић и други. У ОРБ »Седми новембар« дошли су

заједно отац и син Салих и Смајил Хусић, отац и кћерка, Радивоје и Весна Марлић...

— Код нас у Бановићима међу младима влада велико интересовање за учешће у добровољним радним акцијама. У општини имамо 37 бригада. Уочи припрема за републичке и савезне радне акције ништа не препуштамо случају, а то је основно што ми у Насељу Немила не мамо никаквих промашаја — веле угљас Сулејмановић и Стеван Ђурић, радник, предсједник ОО ССО Површинског копа Чубрићи из Бановића.

Бановићани раде ударнички, неуморно. Тешко је рећи ко је најбољи међу најбољима. Сви су засукали рукаве... Овдје они не бију битку само са туцаником и кубицима земље, већ и са тунелом Бистричак у Ударној бригади.

М. Ђ.

РАПОРТ СА БИСТРИЧАКА

Бетонирање и са средине

До сада се ушло у брдо и бетонирано са обје стране по више од дадесет метара ◇ Да би се и Бистричану досночило ускоро треба да почне бетонирање и са бока

НЕМИЛА, 18. СЕПТЕМБРА — Још једно брдо пркоси градитељима другог колосијека на дионици трасе од Бегова Хана до Јелине — Бистричак. То је нови жељезнички тунел, други по реду који људска рука копа у овом брду. Копају га неимари Грађевинског предузећа »Босна« из Сарајева и бригадири из Насеља Немила. Пред њима је остало још око стотињак метара глинене камена...

— Ради се у три смјене, суботом, недјељом, празником и без одмора. Посла још има много. Бистричак је, по оцјени стручњака и по саставу земљишта, одрона и близине старог тунела, један од најтежих на траси. Тренутно запошљава 90 наших радника и 60 бригадира у Ударној чети. То су све

мајстори свога посла — каже Јово Ваљевац, грађевински пословођа.

Бистричак као и Врандук су тунели стандардног жељезничког профила. До сада су неимари који раде у њему ушли у брдо и бетонирали 20 метара са улаза и 26 метара са излаза. Бистричак је иначе нападнут са четири стране. Ових дана почеће бетонирање са средине тунела.

— Напредујемо метар по метар кроз земљу. Чим прокопамо један метар одмах га и бетонирамо. Разлог: велики притисци, састав земље, одрон... До сада смо имали два одрона, срећом мања — додаје Ваљевац. Да се заиста опрезно ради, може да послужи као илustrација и податак да само повремено минирамо када нађемо на велике стијене које знају да буду тврђе од било којег бетона.

Када ће пасти Бистричак?

— На ово питање пословођа Јово Ваљевац само је слегао раменима и стидљиво додао:

— Чинимо све да, наш њимало лак задатак окончамо на вријеме. А то не зависи увијек само од нас већ и од временских прилика. Ви знајте ка да је рок и који је то датум. Ових дана градитељима Бистричака у помоћ ће прискочити и минери са Врандуком. Како би убрзали напредовање кроз тунел.

— Позваћемо минере са Врандуком, вјерујем да ће нам прискочити у помоћ. Напишите и то да су бригадири који раде на Бистричаку радници какви се само пожељети могу. Поред тога и познају свој посао, јер међу њима има и 17 рудара из Бановића — завршио је рапорт Јово Ваљевац.

М. ЂУЛАН

Водоноша

Љиљана Младеновић из Беле Паланке радила је много и «зарадила» жуљеве. Али, да не би стајала без посла, прихватила се нове дужности. Постала је водоноша. Као што да је тешко, али чим дланови зацијеле, опет ће се прихватити лопате. До тада, крстари грасом гдје ради њена бригада и — носи воду.

Снимио: А. Штрбо

Kviz: Kongresi SKJ

DOBOJ, 18. СЕПТЕМБРА — У Населју Добој синоћ је одржан квиз под насловом »Конгреси SKJ«. Учествовале су екипе свих омладинских радних brigada. Najbolje знање показали су brigadiri ORB »Deseti октобар« из Ливна. Iza nje plasirale су се екипе brigada »Južnobanatski portizanski одред« и »Јозе Шурла«.

Gosti iz pete smjene

DOBOJ, 18. СЕПТЕМБРА — Dekadnoj svečanosti u Naselju Doboju prisustvovali su brojni gosti. Među njima nije bilo teško запазити dvije djevojke i tri mladića u brigadirskim uniformama. Bili su to članovi Brigade »Karel Destovnik Kajuh« iz Вelenja koja je u avgustovskoj smjeni radila na trasi od Doboja do Maglaja.

Mladen Goričanec, Erika Padovnik, Marijana Novak, Rajo Radovanović i Stane Kopmajer došli su u Naselje da pozdrave novu smjenu, da još jednom osjeće nezaboravnu brigadarsku atmosferu.

— Došli smo da vidimo prugu, drugi kolosijek za koji nas vežu brojne divne uspomene. Ponijeli smo sa Akcije neprocjenjivo bogatstvo — veliko drugarstvo. Ako treba opet čemo doći — reče nam Stane Kopmajer, radnik »Gorenja«.

Svečanom obilježavanju prve dekade šeste smjene prisustvovao je i Mate Gašpar, komandant ORB »Marko Šoljić« iz Posušja i Lištice, koja je takođe u petoj smjeni radića na trasi od Doboja do Maglaja.

B. T.

Drugarsko veče u Balnozima

NEMILA, 18. СЕПТЕМБРА — Juče su brigadiri iz Naselja Nemila održali drugarsko veče u Mjesnoj zajednici Balnozi kod Zenice. Dvočasnovni program brigadira oduševio je mještane, a najviše aplauza pobrao je veteran brigadir Milisav Takovac iz ORB »Milan Ilić Čića« iz Arandelovca. Predsjednik SSO Balnozi Abdulah Paucinac, ponovo je pozvao brigadire da budu njihovi gosti kao i da je omladina iz Balnoza spremna, ako zatreba, da piskoči u pomoć graditeljima drugog kolosijeka. Svoje goste stanovnici Balnoza počastili su sa kuvanim kukuruzima.

M. Đ.

SASTANAK SA PREDSTAVNICIMA ORGANIZATORA BRIGADA SEDME SMJENE

Dogovor o pripremama

ZAVIDOVICI, 18. СЕПТЕМБРА — Danas je u Omladinskom naselju Zavidovići održan sastanak sa predstavnicima organizatora omladinskih radnih brigada koje će u narednoj, sedmoj smjeni, učestovati na ORA »Šamac—Sarajevo 78« i boraviti u ovom naselju.

Komandant naselja Adnan Kreso sa članovima Štaba upoznao je organizatore sa smještajem, ishranom, radnim i društvenim aktivnostima brigadira. Na sastanku je bilo riječi i o načinu organizovanja i pripremanju brigada koje učestvuju na ovoj, u poslednjih 15 godina, najvećoj jugoslovenskoj omladinskoj radnoj akciji. Organizatori koji su posjetili radilište i Brigadirsko naselje upoznati su i sa nedavnom odlukom Skupštine šeste smjene da brigade koje imaju manje od 85 brigadira ne mogu konkurisati za priznanje Akcije, Republičke konferencije SSO BiH i Konferencije Saveza socijalističke omladine Jugoslavije. Skrenuta im je pažnja da slična odluka može biti donesena i u narednoj smjeni.

I. K.

Fudbal

Prvenstvo naselja u malom fudbalu uvijek izaziva najviše pažnje. Tokom čitave smjene odigravaju se susreti koji će dati najboljeg. I u Žepcu, naša foto-reporter ALEKSA ŠTRBO snimio je finalnu utakmicu između ekipa ORB »Pet mlađih« — Sarajevo i »Filip Filipović« — Čačak. U žaru igre smjenjivale su se dopadljive kombinacije, ali grube igre nije bilo.

(N. T.)

NEVAKIDAŠNJA PREDSTAVA

Brigadirke — brigadiri 7:8

Pobjednici su igrali zavezanih nogu, a sudija je bio strog

ZAVIDOVICI, 18. СЕПТЕМБРА — Mada brigadiri rade u smjenama oni ipak osim redovnog programa društvenih aktivnosti nadu vremena i za rekreaciju i zabavu. U to spadaju i fudbalske utakmice. Među njima jedan susret, odigran juče, privukao je posebnu pažnju brigadira. Bio je to derbi između ženskog i muškog naseljskog tima fudbalskog, da bi susret, odigran po lijepom vremenu i na terenu (betonskom) nepogodnom za igru bio što ravnopravniji, brigadiri su igrali zavezanih nogu. Igra je inače bila korektna, mada i na momente gruba. Dok je sudija posao obavio korektno.

Brojna brigadirska publika povicima, šalama, pa i aplauzima, uglavnom je navijala za nježniju ekipu.

Prvi gol viđen je tek u 15. minuti. Iako vezanih nogu postigli su ga brigadiri. I tek što se krenulo sa centra, iz jednog kontranapada djevojke su izjednačile. Ženski centarfor, snažnim udarcem, savladao je golmana muške ekipa, koji je cijelu utakmicu odigrao vezan jednom rukom za prečku. Izjednačenje kao da je dalo novu snagu djevojkama i one su ubrzano i povele. Da se, kako kažu dobri poznavaci ženskog fudbala, one nisu umorile sigurno bi izvojivale pobjedu. I ovako su u regularnom vremenu igrale neriješeno. Tek nakon izvodjenja jedanaesteraca pobijedili su

brigadiri rezultatom 8:7. Na kraju ovog izvještaja, da kažemo, da je sudija, naseljski fis — Crlja, na momente bio prestrog. Nekoliko puta je isključio po igrača iz jedne i druge ekipa, samo zato što su se ljubili na terenu. Igrači rekoše da to nije trebalo jer slične scene se viđaju i na većim i značajnijim utakmicama, pa sudije ne isključuju fudbalere.

I na ovaj način brigadiri organizuju sebe i zabavu. Da je bila uspješna, ponekad i smiješna, vidjela je to prisutna publika.

I. KALKAN

IZ OMLADINSKOG NASELJA ŽEPČE

Nedjeljom gradić sporta

ŽEPČE, 18. СЕПТЕМБРА — Nedjeljom se Omladinsko naselje u Žepcu pretvorilo u pravi gradić sporta. Odmoreni od napornog rada na trasi tokom sedmice, brigadiri daju sve od sebe da bi njihovi sportski rezultati bili što bolji.

Tako je poslije podne održana finalna utakmica u fudbalu za kup Naselja između ekipa ORB »Pet mlađih« iz Sarajeva i »Šestog slavonskog korpusa« iz Osijeka, kao i odbokaška utakmica za žene između istih brigada. Kup Naselja Žepče u fudbalu osvojili su brigadiri iz Sarajeva pobijedivši rezultatom 5:1. Utakmica je protekla u fer igri i popraćena je burnim, ali korektnim navijanjem brigadira iz cijelog Naselja.

Odbokašku utakmicu u svoju korist su riješile brigadirke iz Osijeka rezultatom 2:0 u setovima.

Danas je odigrana i odbokaška utakmica između muških ekipa brigada »Pet mlađih« iz Sarajeva i »Filip Filipović« iz Čačka. Pobijedili su odbokaški ORB »Pet mlađih« rezultatom 3:0 u setovima.

G. J.

Finiš sportskih natjecanja

DOBOJ, 18. СЕПТЕМБРА — Prvi ciklus sportskog nadmetanja brigada u Doboju ulazi u finiš. Takmičenje je sve zanimljivije. Najubjedljivije pobjede postižu rukometari iz Kladnja, koji su juče savladali ekipu Brigade »Deseti oktobar« sa 20:0.

Rezultati: (mali fudbal) — »Jozo Šcurla« — »Pavle Džever« 2:4, »Jozo Šcurla« — »Deseti oktobar« 0:0. Košarka (muškarci): »Deseti oktobar« — »Južnobanatski partizanski odred« 21:33, »Jozo Šcurla« — »Pavle Džever« 23:27, »Miladin Dragić« — »Akif Šeremet« 22:41. Rukomet (žene): »Južnobanatski partizanski odred« — »Pavle Džever« 21:5, »Deseti oktobar« — »Jozo Šcurla« 10:0. Rukomet (muškarci): »Akim Šeremet« — »Deseti oktobar« 20:0, »Miladin Dragić« — »Južnobanatski partizanski odred« 10:9. Odbojka (muškarci): »Južnobanatski partizanski odred« — »Alme Vivoda« 2:0, »Akif Šeremet« — »Deseti oktobar« 2:0, »Alme Vivoda« — »Miladin Dragić« 2:0, »Jozo Šcurla« — »Pavle Džever« 2:0.

B. T.

Brigadiri gosti »Čelika«

NEMILA, 18. СЕПТЕМБРА — Nedjeljni predah grupa brigadira iz Naselja Nemila, koji ne rade u Udarnoj brigadi na tunelu Bistričak bila je gost RK Čelik iz Zenice. Brigadiri su u sali na Biliništu posmatrali dvije rukometne predstave, ženske ekipu Čelika i Kakanja i muške Čelik — Mechanika iz Metkovića. Inače, ovaj zenički klub i brigadiri iz Naselja imaju dobru saradnju. U prošloj smjeni rukometari Čelika su odigrali jednu prijateljsku utakmicu sa ekipom reprezentacije Naselja.

M. Đ.

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri šeste smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krleže, Daviča i drugih. I učesnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali suiza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnem omladinskom radu.

ORA »Šamac — Sarajevo 78«, na kojoj traje šesta smjena, nepresušan je izvor motiva za literarna djela i

literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspišemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkurs za najuspješnije radove sa telji, brigadiri iz šeste smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opštite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradiću... napišite nešto za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje šaljite na adresu: Redakcija »Oslobodenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darodavcima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija pročitaite opširnije u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Pišite i šaljite nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja šeste smjene.

Redakcija lista »Omladinska pruga«

RADOVI ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Brigadirsko od jutra do sutra

U deset do četiri ustajanje, fiskultura, umivanje, doručak, voz bez voznog reda, trasa, prvi zavah, zagrijavanje, marenada, povratak, opsijedanje trpezarije, kursevi, predavanja, brigadno veče, povečerje i »nemilosrdni« požarni, san do sutrašnjeg ustajanja

Tri sata i 50 minuta, rano izjutra. Na vrata sobe u kojoj, sve blaženog izraza na licima spavaju brigadirke, upada dežurni: »Diži se! Dosta spavanja! Na fiskulturu!« Taj povik vraća brigadirke iz ružičastog svijeta sna u svijet zbilje. U žurbi se pronalazi ko zna kud bačena brigadirka, traži se izgubljena lijeva čarapa, a onda se čoporativno (da je kažem u stroju) odlazi na gimnastiku. Tu se uz mahnito mlataranje udovima i oni najpospaniji rasaniju.

Nakon, na brzinu pojedenoj doručku, (a to je najčešće pekmez, maslac i čaj) ukrcavamo se u voz gdje se nastavlja spavanje (svaki trenutak treba iskoristiti).

Prva lopata, prvi udarac krampom je redovito naiteži. Zatim se aktivira negdje, ko zna gdje, skrivena energija i kolica se sve brže pune, nestaju kubici zemlje, a onda... počinju se buniti gladni želuci. Maren-

da se jedva čeka, hrane nikad dosta i nikad da u potpunosti zadovolji probirljive ukuse brigadira, a onih pola sata prode dok trepneš okom. I rad se nastavlja. Sunce kao za inat pripeče, znoj se cijedi niz iscrpljene obrazne i malo-malo, prode i udarni sat, dode i podne i konačno, dosta rada za danas.

A u naselju začas se kupatila poplavne, sví se tuširaju i to najčešće hladnom vodom, a onda vojska naveli u trpezariju, pa bili zadovoljni ili ne ponudenim jelom, pojedu ga u slast i redovito traže JOŠ!

Poslije ručka razidu se brigadir, kud koji, mili moji, ko na kurs ko u grad (ako uspije dobiti propusnicu) ili na spavanje. Naravno brigadne »žrtve« uporno gajaju brigadire, jer treba izdati bilten, izraditi zdine novine i šošta drugo.

I konačno — večera. Još jednom kolone opsiedaju trpezariju.

Uz više ili manje zanimljiv program što ga izvode sami brigadiri brzo prođe i vrijeme do povečerja, kad te nemilosrdni požarni tjeraju u krevet, ne shvaćajući silan otpor brigadira koji bi najradije još do počnoći tumarali po naselju, očito skidajući s umu da sutradan treba opet ustati deset do četiri i ponoviti isto tako naporan dan kao što je bio i današnji.

Ipak, polako se sve smiri. Paviljone ovije tama i tišina. Posebna su priča požarni. Dok svi oko njih bezbrižno sanjaju, oni moraju dežurati. Ali i to se može uređiti. Lijepo se umotaš u bundu, pa sjedneš na klupe sanjareći ko zna o kome ili o čemu, i htio ne htio polako i neprijetno — zaspis.

Amila ŠLJIVO,
ORB »Maksim Kujundžić«,
Konjic

DEŽURNA KAMERA

Budući vozač kod ljekara

Na samom početku smjene, do sada već šesti put, u sva četiri naselja Akcije »Šamac — Sarajevo 78« obavlja se ljekarski pregled za vozače »B« kategorije. Do sada je na Akciji obavljeno više od hiljadu pregleda koji su za brigadiste besplatni. Sposobnost budućih vozača ocjenjivali su specijalisti iz medicinskih centara Zenice i Doboja.

P. D.

Dvije akcije — dva kolosijeka Milana Poština

Čale iz Banatske

Veteran u Brigadi »Južnobanatski partizanski odred« kaže da voli prvi kolosijek, a drag mu je i drugi, ali on još raste, pa se neće ljuditi

DOBOJ, 18. SEPTEMBRA — Prvu dekadu u Naselju Doboju ORB »Južnobanatski partizanski odred« završila je sa najboljim ocjenama. Dio sebe u vrijedne rezultate ove brigade ugradio je i 48-godišnji Milan Poština, veteran iz Vršca, komandant Druge specijalne koja se bori na Trbukom.

Rušimo brdo, ulepšavamo tunel — kaže Milan.

Radi se udarnički. Pre neki dan mlađici su ostvarili normu sa 574 odsto. Gledajući ih sa kakvim elanom grade prugu ne mogu a da od sebe ne dam i posljednji atom snage.

Bili ste ovdje i 1947?

— Sa Vršačkom zidarskom, proveo sam u Zavidovićima tri meseca. Nije bilo lako, ali je ostalo nezaboravno. Svi smo bili ponosni i bezgranično srećni kada je prugom prošao prvi voz. Videli smo nešto svoje, nešto čemu se Jugoslavija raduje. Tako će verujem biti i u novembru.

Veteran u brigadi mlađih, ima li teškoća?

— Sa tako divnim mlađicima i neumornim radnicima čovek se oseća mlađim. Nema nesavladivih prepreka. Sve vrednosti akcije doživeo sam baš ovde pre tridesetak godina. Omladina je tada dala sve od sebe. I danas daje. Radi žestoko, sa istim elanom. Gledam žuljeve u tih dečaka, pa mi nekako žao. Hoću da im malo olakšam posao, ali oni ne daju. Pošteno je to...

Koji vam je kolosijek draži?

— Volim prvi, jer u sećanju budi nezaboravne uspomene. On mi je kao život, kao da sam baš tu postao čovek. Drag mi je i ovaj drugi, ali on još raste, pa se neće naljutiti.

Milan Poština ne stoji ni tren. »Čale iz Banatske, tako ga u Naselju Doboju zovu brigadisti, prvi je u svakom zadatku. Kad on kreće, ide i Specijalna, na Trbuk, da ruši stijene i rekorde.

— Nema umora, nema odmora, sve dok pruga ne bude završena. A završćemo je — pre roka — obećava.

Radovaće joj se bezgranično...

— Kako ne bi, srce je gradimo. Sin Konstantin bio je na Auto-putu. Vratio se kao udarnik. Ja ne smem biti slabiji, još se ne dam.

Pjesma mlađosti Milanu Poštinu najljepša je nagrada za neumorno udarništvo.

— Samo neka pruga raste, neka jača bratstvo i jedinstvo. Pa, ljudi, to je neprocenjivo — ovde nema razlike, nije važno ko smo i odakle smo, svi smo kao jedan, to volim...

Juče je svojim drugarima, vršačkim tesarima, kojima želja nije ispunjena, napisao najkratće pismo. Samo pet riječi: »Imate za čim da želite«.

Toliko od »Čale«, skromnog veterana, neumornog udarnika.

B. TOMIC